یادداشت

بازی بزرگ با بازیگران جدید در جنوب آسیا

ادامه از صفحه ۲

خاورمیانه و جهان عرب که از خاکستر فروپاشی امپراتوری عثمانی و پیمان سایکس-پیکو در سال ۱۹۱۶ وارد جغرافیای جهان شد، برای چندین دهه مرکز بحران و تنش در جهان بود و باعث جنگ‌ها و درگیری‌های زیادی در منطقه شد که آثار جهانی از خود بر جای گذاشت. در دوره ریاست‌جمهوری احمدی‌نژاد در سفری که منوچهر متکی، وزیر خارجه وقت، به الجزایر داشت، وزیر خارجه الجزایر نقشه‌ای را به او تحویل داده بود که براساس آن تغییرات جغرافیایی و مرزی گسترده‌ای در منطقه خاورمیانه و جنوب آسیا ازجمله ایران و پاکستان و افغانستان مد نظر اتاق‌های فکر غرب است. روان‌شناسان معتقدند برای اینکه یک عادت و رفتار را ترک داد، باید عادت و رفتار دیگری جایگزین آن کرد؛ اگر این قاعده را به سیاست و جغرافیای سیاسی تعمیم دهیم، به نظر می‌رسد بعد از فروپاشی امپراتوری عثمانی و ایجاد بحران فلسطین و اسرائیل و سپس به آتش کشیدن لبنان، سوریه و عراق و غزه در فلسطین بعید نیست کمربند تجزیه و قومیت‌گرایی مد نظر گراهام فولر به جنوب آسیا تیز سرایت کند. مؤلفه‌های لازم برای ایجاد بحران قومی و مرزی در جنوب آسیا و احیای بازی بزرگ دیگری فراهم است. در بازی جدید، افغانستان از منطقه حائل تا اشغال از طرف شوروی، سپس حضور آمریکا و غرب و سرانجام پیدایش طالبان بنیادگرا و عقب‌مانده، اینک افغانستان به یک نقطه حساس و بحران‌زا تبدیل شده است، به طوری که کل جنوب آسیا را تحت تأثیر قرار داده و مرکز توجه جهان شده است. اکنون بازیگران بازی جدید از دو امپراتوری گذشته فراتر رفته و عملا کشورهای بیشتری را در بر گرفته است. همچنین در جنوب آسیا ماهیت بازی بزرگ متفاوت و پیش‌بینی‌ناپذیر است و علاوه‌بر آن شاهد مداخلات بیشتر از سوی کشورهای منطقه و فرامنطقه است. در اروپا فروپاشی از یوگسلاوی آغاز شد. یوگسلاوی که معنای لغوی آن «اسلاوهای جنوب» است؛ سرزمینی متشکل از اقوام مختلف قومی و مذهبی بود که سرانجام با خشونت و خون‌ریزی زیادی به چند کشور تقسیم شد. به نظر می‌رسد در بازی جدید، افغانستان مستعد بازی‌کردن نقش یوگسلاوی را دارد. ظهور و تسلط طالبان درواقع حقوق دیگر اقوام قومی و مذهبی مانند تاجیک‌ها، ازبک‌ها، هزاره‌ها و... را ضایع و با نقض حقوق بانوان و احزاب و رسانه‌ها و در نهایت توسل به خشونت و تجاوز با همسایگان می‌تواند این روند درگیری‌های قومی و مذهبی را شتاب دهد که درگیری با پاکستان از مظاهر بارز آن محسوب می‌شود.

برون‌رفت از بحران جدید در جنوب آسیا مستلزم چند فاکتور است:

* خارج‌کردن طالبان از بازیگری محض؛ زیرا افغانستان ملک طلق این گروه نیست، بلکه به طیفی از اقوام ملی و مذهبی غیرپشتون و طالب نیز تعلق دارد. هر کشوری که در تقویت این گروه که مانند غده سرطانی در دل افغانستان پدید آمده، کمک کند، درواقع خیانت و گناهی نابخشودنی در ایجاد بحران‌های آینده در جنوب آسیا مرتکب شده است.
* ازبین‌بردن زمینه‌های نارضایتی مانند فقر، تروریسم و مداخلات خارجی.
* هوشیاری کشورهای منطقه برای جلوگیری از هرگونه تنشی با همسایگان.
* ازبین‌بردن زمینه دخالت کشورهای بیگانه و غیرمنطقه‌ای و فرامنطقه‌ای.

قبل از اینکه جنوب آسیا به کانون بحرانی کنترل‌ناپذیر مبدل شود، منافع و امنیت کشورهای منطقه ایجاب می‌کند تفکر و تعمق فوق‌العاده و به‌موقعی در جلوگیری از بروز این بحران معمول کنند و در این راستا باید نگرانی‌های همه قومیت‌ها و کشورهای درگیر منطقه جنوب آسیا رفع شود و ذی‌نفعان جنوب آسیا با هوشیاری از تبدیل‌شدن این منطقه به خاورمیانه‌ای دیگر قاطعانه اجتناب کنند.

خبر

جوادی‌یگانه استعفا داد

رئیس مرکز ارتباطات مردمی ریاست‌جمهوری از سمت خود استعفا داد. محمدرضا جوادی‌یگانه در حساب کاربری خود در شبکه اجتماعی ایکس نوشت: «چهارشنبه از ریاست مرکز ارتباطات مردمی ریاست‌جمهوری استعفا دادم. دسته‌بندی مشکلات مردم، پیگیری مطالبات آنها از دستگاه‌های اجرائی و تلاش برای حل بخشی از آن، فرصت ارزشمندی بود که ادامه آن به دلایل متعدد ممکن نشد».

وقتی نسخه «اصلاح ساختار» به تغییر کابینه و تهدید به استیضاح تقلیل می‌یابد

مجلسِ منتقد؛ اصلاح بدون اقدام؟

شرق: در دوران کنونی که کشور با چالش‌های متعدد اقتصادی، اجتماعی و سیاسی روبه‌رو است، هیچ‌کس نمی‌تواند از ضرورت اصلاحات ساختاری در تمامی سطوح کشور چشم‌پوشی کند. نمایندگان مجلس شورای اسلامی، به‌ویژه اعضای کمیسیون‌های تخصصی در حوزه اقتصاد، با اشاره به مشکلات در عرصه‌های گوناگون از جمله ناترازی انرژی، فساد اداری و ناکارآمدی مدیریتی، بر لزوم اصلاحات اساسی در ساختار کشور تأکید دارند. اما آنچه در این میان بیش از همه به چشم می‌آید، شکاف بین انتقاد و عمل است. در حالی که نمایندگان از ضرورت تغییرات و اصلاحات در کابینه و در نحوه اداره کشور صحبت می‌کنند، هیچ اقدام عملی ملموسی از سوی آنها برای تغییرات ساختاری و حل مشکلات اساسی مشاهده نمی‌شود. این تناقض میان سخن و عمل، نه‌تنها قدرت اجرایی دولت، بلکه اعتماد عمومی به نهادهای مدیریتی را نیز تحت تأثیر قرار داده است. با وجود فشارهایی که برای استیضاح وزرا و تغییر در کابینه به وجود آمده، شاهد هیچ حرکت مؤثری در راستای تحقق اصلاحات بنیادین نبوده‌ایم. نمایندگان مجلس، به‌ویژه از فراکسیون‌های مختلف، در کنار انتقادات جدی خود از ضعف‌های کابینه، هنوز نتوانسته‌اند به یک خط‌مشی مشترک برای اصلاح سیستم مدیریتی و اقتصادی کشور دست یابند. نقدهایی که به ساختارهای اجرایی، اقتصادی و سیاسی وارد می‌شود، بدون یک برنامه مشخص و استراتژی دقیق نمی‌تواند تأثیرگذار باشد. در این راستا، این پرسش اساسی مطرح می‌شود که آیا نمایندگان مجلس و دیگر نهادهای حاکمیتی قادر به اجرای اصلاحات جدی و مؤثر هستند یا اینکه فقط به طرح پیشنهادهای سطحی بسنده خواهند کرد؟ اصلاحات واقعی نه‌تنها نیازمند تغییرات در سطح مدیریتی است، بلکه مستلزم یک بازنگری اساسی در شیوه‌های اجرایی و فرایندهای تصمیم‌گیری کلان در کشور است. دولت و مجلس باید به‌طور هم‌زمان و هماهنگ، با اراده‌ای قوی به سمت بازسازی ساختارها و نهادهای کشور حرکت کنند. در غیر این صورت، کشور در مسیر مشکلات روزافزون قرار خواهد گرفت و این شجاعت و عزم راسخ برای تغییر، در پشت پرده نهادهای حاکمیتی پنهان خواهد ماند.

اصلاح ساختار و چابکی مدیریتی، اولویت نمایندگان

عضو کمیسیون صنایع و معادن مجلس، مصطفی پوردهقان، تأکید کرده است

برای حل مشکلات کشور باید به سمت اصلاح ساختارها حرکت کرد و دولت باید به‌جای تمرکز بر پروژه‌های شخصی، به اصلاح ساختارهای اقتصادی و مدیریتی بپردازد. پوردهقان به مشکلاتی چون ناترازی انرژی اشاره کرد و افزود: «برای حل این مشکل، دولت باید براساس تکالیف قانون برنامه هفتم عمل کند». او همچنین به لزوم اصلاح ساختارهای رانتی و به‌ویژه روند خصوصی‌سازی واقعی اشاره و تصریح کرد: «امروزه در بسیاری از شرکت‌ها با انتصابات سفارشی روبه‌رو هستیم که باید اصلاح شود». او بر لزوم یک سیستم مدیریتی چابک تأکید کرد و گفت با این حجم از مسئولیت، دولت قادر به پیشبرد اهداف خود نخواهد بود. این دیدگاه، در واقع، انتقادی جدی به شیوه‌های اجرایی کابینه رئیس‌جمهور است. برخی نمایندگان، به‌ویژه از فراکسیون مستقلین ولایی، معتقدند در شرایط کنونی کشور، باید تغییرات اساسی در ساختار مدیریتی انجام شود. این تغییرات، نه‌تنها در عرصه‌های اقتصادی و اجتماعی، بلکه در نحوه انتخاب و انتصاب مسئولان و مدیران نیز باید مدنظر قرار گیرد.

لزوم تغییرات در کابینه، از نگاه نایب‌رئیس کمیسیون حقوقی

عثمان سالاری، نایب‌رئیس کمیسیون قضائی و حقوقی مجلس نیز دراین‌باره اظهار نظر کرده و تأکید داشت اکنون زمان آن رسیده است رئیس‌جمهور برخی از وزرای کابینه را جابه‌جا و از مدیران کارکشته‌تر و باتجربه‌تر استفاده کند. سالاری در گفت‌وگو با ایسنا ضمن اشاره به اینکه رئیس‌جمهور تاکنون به‌خوبی از رهنمودهای مقام معظم رهبری پیروی کرده است، تأکید کرد: «در این شرایط بحرانی، کشور نمی‌تواند با مدیران بی‌تجربه و ناکارآمد اداره شود». او همچنین به اهمیت هم‌افزایی در سطوح مختلف حاکمیتی اشاره کرده و افزود نقدها نباید فقط متوجه دولت باشد. به گفته او: «در شرایط جنگی که کشور با آن روبه‌رو است، همه بخش‌ها باید همکاری بیشتری داشته باشند تا مشکلات به‌درستی حل شود».

چالش‌های موجود و انتقاد از عدم اقدام عملی

با وجود آنکه برخی از نمایندگان مجلس بر ضرورت اصلاح ساختار و تغییر در کابینه تأکید دارند، باید به این نکته توجه داشت که این انتقادها، عملا به‌طور ملموسی در تغییرات مدیریتی تأثیرگذار نبوده است. به عبارت دیگر، در حالی که نمایندگان در زمینه‌های مختلف به انتقاد از وزرا و عملکرد دولت پرداخته‌اند، اقدامات عملی برای رفع مشکلات ساختاری کشور یا اصلاح نحوه مدیریت در سطح کلان صورت نگرفته است. این در حالی است که سال‌هاست مسئله اصلاح ساختار و بهبود عملکرد اقتصادی و اجتماعی به یکی از مهم‌ترین دغدغه‌های سیاست‌مداران و مسئولان کشور تبدیل شده است. دولت و نمایندگان مجلس هرکدام در جایگاه خود باید به‌طور جدی به این مسئله بپردازند و اقدامات عملی برای اصلاحات انجام دهند. اما آنچه به نظر می‌رسد، فقدان اقدام جدی از سوی نمایندگان مجلس در این زمینه است. در نهایت، با توجه به وضعیت اقتصادی و اجتماعی کشور و نیاز به تحول در ساختارهای مدیریتی، نمایندگان مجلس باید علاوه بر انتقاد از عملکرد دولت و وزرا، به‌دنبال ایجاد راهکارهایی عملی برای اصلاح ساختار مدیریتی و اقتصادی کشور باشند. اصلاحات فقط با تغییرات سطحی در کابینه یا جابه‌جایی وزرا تحقق نمی‌یابد و نیازمند یک رویکرد جامع و هماهنگ میان قوا و دستگاه‌های اجرایی است. تا زمانی که این همکاری و برنامه‌ریزی دقیق انجام نشود، مشکلات کشور همچنان ادامه خواهد داشت و اصلاحات واقعی تحقق نخواهد یافت.

نقدی بر امانت‌داری پاسخ‌گویی مدیران در قبال تصمیم‌سازی‌ها و اقداماتشان

مسئولیت اداری و مسئولیت ارادی

محمودعباس‌زاده‌مشکینی
سخنگوی کمیسیون امنیت ملی و سیاست خارجی مجلس یازدهم

شاید کمتر مؤلفه‌ای در کار جمعی و کشورداری به اندازه مؤلفه‌هایی مانند مسئولیت‌پذیری و پاسخ‌گویی مهم و کارساز باشد. احساس مسئولیت در قبال امانت و مأموریت و پاسخ‌گوبودن عامل در قبال عمل و اراده معطوف به عمل، اصل اساسی و محوری در حکمرانی است و لازمه اجتناب‌ناپذیر حکمرانی مطلوب وجود و حضور و ساری و جاری بودن این دو عنصر در هر ساختار رسمی و غیررسمی و هر سیستم و نظام و نهاد تضمین‌کننده سلامت و کارآمدی و نهایتا رضایت مردم و مخاطبان است. کسی که در قبال شرکا و کارفرما و جامعه هدف خویش، خود را مسئول و پاسخ‌گو و به تعبیری امانت‌دار می‌بیند، قطعا اگر به زوایای کار اشراف نداشته باشد و حتی برای انجام همان وظیفه «از خود بهتری» را سراغ داشته باشد، مسئولیتی را بر عهده نمی‌گیرد که از پس انجام بهینه آن برنیاید. بر همین اساس در جوامع و کشورهای پیشرفته ملاحظه می‌کنیم همین دو عنصر را با ابزارهای فرهنگی، قانونی، نظارتی، تشویقی و تنبیهی و... در سیستم‌ها و نظام حمکرانی خود طراحی و نهادینه و در تمام سلسله‌مراتب قدرت تعبیه کرده‌اند. اینکه یک‌دفعه در فلان کشور توسعه‌یافته وزیری، وکیلی، رئیس ارشد سازمان مهمی، معاون رئیس‌جمهور و... خودکشی می‌کند، غالبا به همین دلایل است. یعنی فشار ناشی از احساس مسئولیت و انرژی و هزینه لازم برای پاسخ‌گویی، مسئول را وادار می‌کند در صورت عدم توفیق خود در انجام وظیفه و شرمندگی از پاسخ‌گویی نهایتا خودکشی کند و صدالبته این خودکشی بسیار بسیار شرافتمندانه‌تر از مسئولیت‌ناپذیری، خودپرستی، خودستایی، خودخواهی و خودتأییدی است و فاجعه‌بارتر از آن اینکه یک عده هم در جامعه این رویه‌ها را با هر انگیزه‌ای از جمله منفعت‌گرایی تأیید و تشویق می‌کنند و توجیه‌کننده یک منکر اجتماعی و سیاسی می‌شوند. در کشور ما، توجه به این اصول که مطالبه اصلی مردم و لازمه پیشرفت و توسعه است، در مقاطع مختلف آغاز شده اما شوربختانه به فرجام نرسیده است.

جنبش مشروطیت و انقلاب اسلامی سال ۵۷ تجلی دو خواستگاه عمومی برای مشروط‌کردن قدرت و مهار و هدایت آن در بستر منافع عمومی و عدالت بوده است و امروز ما رسالت و فرصت و وظیفه و حتی تکلیف داریم و پیوسته با یک نگاه آسیب‌شناسانه، باید تقویت این دو عنصر را پیگیری کرده و موانع موجود را از پیش پای کشور برداریم. یکی از جدی‌ترین مسائلی که لازم است در شرایط فعلی کشور به‌جد متذکر شویم، تلاش برای نهادینه‌کردن اصل پاسخ‌گویی تمام مسئولان کشور است و «تقسیم و توزیع عادلانه تاوان»؛ تبدیل اصل «کی بود کی بود، هرکس بود من نبودم»، به اصل «هرکسی به اندازه اختیارش مسئولیت داشته و پاسخ‌گوست». یک تکمله ضروری در این باب تأکید بر مسئولیت ارادی است؛ یعنی جایی که در سیستم اداری یک پلشتی، اختلاس، جنایت، جرم یا ناکارآمدی رقم می‌خورد ولی نهایتا در حالت خوش‌بینانه، مدیر همان بخش اداری تنبیه می‌شود! مثلا در شهرداری فاجعه به بار می‌آید، نهایتا شهردار را فدا می‌کنند، درحالی‌که با شورای شهری که با اراده آنها شهردار در رأس اداره شهرداری قرار گرفته است کاری ندارند! یا منصوب وزیر محترم در کمیته انتصابات سالیان سال پست‌فروشی کند و خریداران پست، کشور را شخم بزنند و کشور را به مرز فلاکت بکشند ولی نهایتا پس از لورفتن فاجعه، همان مسئول اداره تنبیه می‌شود و صاحب اراده که مستقیم و غیرمستقیم منجر به فاجعه و خسارات زنجیره‌ای می‌شود، کاری به ایشان ندارند! این با اصل مسئولیت‌پذیری سیستمی منافات دارد، چراکه اگر شایسته‌سالاری خوب است، پس هر مسئولی در هر جایگاهی مسئول تحقق شایسته‌سالاری است و اگر غیر از این باشد باید در قبال گماشتگان ناشایست خود تاوان بدهد. حالا این تاوان ممکن است در دامن یا عهده مجلس یا وزیر یا رئیس قوه و دیگران هم باشد و اساسا این اصل از منظر مدیریتی و عقلی و حکمرانی حتی دینی و اعتقادی و بالاتر از آن با اصل مردم‌سالاری و ایضا مردم‌سالاری دینی هم قابل توجیه و تجویز است. دقت کنیم اصل اعتقادی «کلکمْ راعٍ، وَکلکمْ مَسْؤُولٌ عَنْ رَعِیتِهِ» استثنا و تبصره ندارد، مجلس و رئیس‌جمهور در قبال انتخاب وزرا مسئولیت دارند و صدالبته مردم و عواملی که در انتخاب مسئولان انتخابی نقش دارند، در قبال رأی و نظر و عاملیت و اراده خود مسئولیت دارند.

سازمان خصوصی سازی
IRANIAN PRIVATIZATION ORGANIZATION

«خلاصه آگهی عرضه عمومی»

نوبت اول

سازمان خصوصی‌سازی در نظر دارد در اجرای مصوبه هیئت واگذاری و سایر قوانین و مقررات مربوطه، سهام و بنگاه‌های متعلق به دولت به شرح جداول زیر را از طریق مزایده عمومی عرضه و واگذار نماید. ضمناً نسخه تکمیلی این آگهی، در پایگاه اینترنتی سازمان خصوصی‌سازی به نشانی www.ipo.ir (قسمت آگهی‌های عرضه) در دسترس می‌باشد.

ردیف	نام شرکت	سهام قابل عرضه				ارزش پایه کل (ریال)	شرایط تسویه ثمن معامله			تاریخ برگزاری مزایده
		تعداد سهام بلوکی	تعداد سهام ترجیحی*	تعداد کل سهام	درصد کل		درصد حصه نقدی	تعداد اقساط	فاصله اقساط (ماه)	
۱	طراحی و ساختمان نفت	۲۴،۲۵۶،۰۱۷	۱،۲۷۶،۶۳۱	۲۵،۵۳۲،۶۴۸	۴۹/۰۱	۱۰۲،۸۸۹،۲۱۸،۰۳۷،۳۷۶	۱۰	۱۰	۶	۱۴۰۴/۱۰/۱۴
۲	تولید نیروی برق یزد	۲،۴۷۰،۰۰۰،۰۰۰	۱۳۰،۰۰۰،۰۰۰	۲،۶۰۰،۰۰۰،۰۰۰	۱۰۰	۳۷۱،۵۳۴،۸۰۰،۰۰۰،۰۰۰	۳۰	۱۰	۶	
۳	مدیریت تولید برق یزد	۳۲،۱۴۱،۲۰۰	–	۳۲،۱۴۱،۲۰۰	۴۰	۱،۲۱۳،۲۶۶،۰۱۷،۶۰۰	۴۰	۴	۶	
۴	مدیریت تولید برق زرند	۲۵،۳۴۸،۰۰۰	–	۲۵،۳۴۸،۰۰۰	۴۰	۳۵۳،۳۷۶،۴۶۸،۰۰۰	۵۰	۴	۶	
۵	تولیدی و صنعتی جامکو	۱،۷۵۸	–	۱،۷۵۸	۱۰/۳۴	۱،۴۱۳،۰۵۸،۸۹۰،۸۷۰	کلاً نقد			

* شرایط و جزئیات نحوه واگذاری سهام ترجیحی از جمله مهلت ارسال درخواست علاوه بر مکاتبه با شرکت، از طریق پایگاه اینترنتی سازمان خصوصی سازی و «سامانه سهام ترجیحی» به اطلاع مشمولین خواهد رسید. سهام ترجیحی کارکنان شرکت مدیریت تولید برق زرند از محل ارزش دارایی‌های نیروگاه زرند (حداکثر ۵ درصد) تخصیص داده خواهد شد و پس از تبدیل نیروگاه به شرکت با هماهنگی سازمان خصوصی سازی معادل ارزش دارایی‌های واگذار شده نیروگاه، از محل سهام شرکت، سهام ترجیحی به کارکنان مزبور واگذار خواهد شد.

نکات قابل توجه:

۱ - شرکت های تولید نیروی برق یزد و مدیریت تولید برق یزد به صورت همزمان واگذار می شود و پیشنهادهایی که فقط برای یکی از موارد، ارائه شود پذیرفته نخواهد شد. بالاترین مجموع قیمت پیشنهاد شده برای دو بنگاه مبنای تعیین برنده مزایده خواهد بود.

۲ - نیروگاه زرند و مدیریت تولید برق زرند به صورت همزمان واگذار می شود و پیشنهادهایی که فقط برای یکی از موارد، ارائه شود پذیرفته نخواهد شد. بالاترین مجموع قیمت پیشنهاد شده برای دو بنگاه مبنای تعیین برنده مزایده خواهد بود.

ردیف	نام بنگاه	نشانی	مشخصات کلی		ارزش پایه کل (ریال)	شرایط تسویه ثمن معامله			تاریخ برگزاری مزایده
			نوع واحد و ظرفیت (مگاوات)			درصد حصه نقدی	تعداد اقساط	فاصله اقساط (ماه)	
۱	نیروگاه زرند	استان کرمان - جاده کرمان- زرند- بعد از پل راه آهن - جنب کارخانه ذغال سنگ زرند	بخار ۶۰MW		۴۹،۲۵۹،۶۶۸،۰۰۰،۰۰۰	۵۰	۸	۶	۱۴۰۴/۱۰/۱۴
۲	نیروگاه قائن	استان خراسان جنوبی - شهرستان قائن-کیلومتر ۳ جاده قائن بیرجند- روبه روی پارک جنگلی	گازی ۷۵MW		۳۱،۱۷۶،۸۵۵،۷۳۴،۴۰۰	۵۰	۸	۶	

* واگذاری سهام و بنگاه های مندرج در این آگهی غیر از "شرکت تولیدی و صنعتی جامکو" با رعایت «دستورالعمل اجرایی روش انتخاب مشتریان راهبردی (استراتژیک) و احراز و پایش اهلیت مدیریتی در واگذاری ها» صورت خواهد گرفت.

م الف ۳۳۹۲ شناسه آگهی ۲۰۶۸۹۶۴

شرکت پالایش نفت امام خمینی(ره) شازند (سهامی عام)

آگهی فراخوان ارزیابی کیفی مناقصه گران مناقصه عمومی یک مرحله ای شماره MS04/53 تحت عنوان حمل ماده شیمیایی MTBE بوسیله تانکر از پتروشیمی اروند به محل سایت شرکت پالایش نفت امام خمینی (ره) شازند

شرکت پالایش نفت امام خمینی(ره) شازند در نظر دارد خدمات موضوع صدرالاشاره را از طریق مناقصه عمومی یک مرحله ای مطابق اسناد مناقصه به پیمانکار واجد شرایط واگذار نماید. شرکتهای متقاضی می توانند جهت دریافت اطلاعات بیشتر و شرایط شرکت در مناقصه ذیل به سایت اینترنتی شرکت پالایش نفت امام خمینی (ره) شازند به آدرس WWW.IKORC.IR مراجعه نمایند.

۱- موضوع مناقصه :

الف) شرح مختصر:

ردیف	شماره مناقصه	موضوع مناقصه	مدت	مبلغ تضمین شرکت در مناقصه (ریال)
۱	MS04/53	حمل ماده شیمیایی MTBE بوسیله تانکر از پتروشیمی اروند به محل سایت شرکت پالایش نفت امام خمینی (ره) شازند	دو سال شمسی	۳۵،۵۰۰،۰۰۰،۰۰۰

ب) تضمین مورد قبول شامل : ضمانتنامه بانکی / چک تضمینی / چک بین بانکی / واریز وجه نقد

ج) شرکت در رد یا قبول هر یک یا تمام پیشنهادها بدون آنکه محتاج به ذکر دلیل باشد مختار است.

د) ارائه پروانه فعالیت از سازمان راه داری و حمل و نقل جاده ای الزامی میباشد.

۲- کلیه اشخاص حقوقی /حقیقی واجد شرایط میتوانند جهت دریافت اسناد استعلام ارزیابی کیفی مناقصه صدرالاشاره مطابق تاریخ های ذیل به آدرس اینترنتی فوق الذکر مراجعه نمایند و پس از دریافت اسناد و مطالعه آن، مستندات ارزیابی کیفی مورد نظر را در قالب یک فایل با نام موضوع مناقصه در قالب لوح فشرده و در مهلت مقرر به آدرس ذیل آگهی فراخوان تحویل و یا ارسال نمایند. بدیهی است پیشنهاد هایی که با شرایط مندرج در فراخوان اختلاف داشته باشند و یا بعد از مهلت مقرردر فراخوان ارسال گردند ترتیب اثر داده نخواهد شد. ضمنا پس از مراحل ارزیابی کیفی متقاضیان ، از شرکتهای واجد شرایط تایید شده جهت ادامه فرآیند مناقصات دعوت بعمل خواهد آمد.

۳- مهلت ارسال تقاضا (اعلام آمادگی)و دریافت اسناد استعلام ارزیابی کیفی:

۳-۱- مهلت ارسال تقاضا و دریافت اسناد استعلام ارزیابی کیفی : از روز دو شنبه مورخ ۱۴۰۴/۰۹/۲۴ لغایت روز یکشنبه مورخ ۱۴۰۴/۰۹/۳۰

۳-۲- آخرین مهلت ارسال اسناد استعلام ارزیابی کیفی : روز یکشنبه مورخ ۱۴۰۴/۱۰/۱۴

۳-۳- تاریخ گشایش پاکات اسناد مناقصه متعاقباً اعلام می گردد.

۴- نام و نشانی دستگاه مناقصه گزار: شرکت پالایش نفت امام خمینی (ره)شازند واقع دراستان مرکزی- اراک- کیلومتر ۲۰جاده بروجرد- ساختمان مرکزی- طبقه سوم- امور پیمانها شماره تلفن:۹۸ ۳۳۴۹۱۰-۰۸۶شماره نمابر: ۳۴۱۶۶۰۸۴-۰۸۶

روابط عمومی شرکت پالایش نفت امام خمینی (ره)شازند

۵۸۶۲